

Lipská burza je jen německá soukromá s.r.o., které firmy svěřují jistiny v řádu stovek miliard

radiouniversum.cz/janecek-pavel-1d-lipska-burza-je-jen-nemecka-soukroma-s-r-o-ktere-firmy-sveruji-jistiny-v-radu-stovek-miliard/

Pavel Janeček Díl 1/3

Text 4.2.2024 27 min Přehrát

#Peníze #Společnost

Od ledna opět podražila elektřina pro firmy, ale i pro řadu domácností. Čím více lidí platí za energie více, tím více a důrazněji se ptají, kdo za tuto drahotu vlastně může. Většina z nich tvrdí, že ze zkušenosti z posledních let je jim jasné, že vládních politiků se ptát nemohou, protože se od nich nic reálného, nebo dokonce nic pravdivého, nedozví. Alespoň tak to tvrdí hlas lidí, a určitě ho kolem sebe slyšíte. Pokusme se tedy rozklíčovat, komu všemu můžeme poděkovat za částky, které platíme za energie. A nejen to, budeme se také věnovat výhledu do budoucna, jestli máme naději na zlepšení, nebo nás čekají další nepříjemná překvapení. Povídat si budu s Pavlem Janečkem, energetickým poradcem a odborníkem v této oblasti. Ještě doplním, že byl předsedou představenstva Pražské plynárenské, a problematice energií věnuje celý svůj profesní život. V energetice pracoval také například v Maďarsku, Švédsku, v Americe, v Brazílii, Argentíně. Pavle, jsem velmi ráda, že jsi tady, dobrý den.

Martina: Pavle, ty jsi nejen odborník teoretik, ale jak jsem tady zdůraznila, máš za sebou i bohatou praxi. Tato otázka je očekávatelná, ale pro všechny zásadní: Dočkáme se letos levnějších energií? Uleví se?

Pavel Janeček: To je velmi správná otázka. Já se domnívám, že ne, a to z toho důvodu, že když se podíváte například na určujícího obchodníka na trhu, to znamená společnost ČEZ, tedy na benchmarking, tak z jejich reportu třetího kvartálu zjistíte, že v minulosti v podstatě prodali většinu energie na rok 24 a 25 za cenu kolem 100 euro za megawatu. To v podstatě znamená, že ostatní obchodníci budou cílit na tuto cenu, a to dlouhodobě. V čem bychom možná mohli doznat určitého rozvolnění, to jsou emisní povolenky, protože sis možná všimla, že emisní povolenky v posledních měsících takzvaně povolily, a povolily dost výrazně. Což samozřejmě znamená, že jednak emisní povolenky vůbec neplní funkci, pro kterou byly zřízeny, to znamená v podstatě přechod od emisní fosilní energetiky k bezemisní. A pokud si o tom budeme povídat dál, tak si třeba můžeme říct, co znamená „bezemisní“, protože já vždycky říkám – tady se na vás tvářím a ukazuji uvozovky – protože bezemisní energetika není až tak bezemisní, takže je to v podstatě spekulativní nástroj. Povolenky, které se prodávaly za 100 euro za tunu CO₂, v současnosti stojí kolem 66 euro za tunu CO₂. A to je vidět, že to je spekulativní vehikl, který v podstatě vůbec neslouží k tomu, k čemu byl zřízen.

Martina: Pavle, jestli tomu rozumím správně, tak nějaké krátkodobé poklesy, nebo vzestupy cen energií, nebo případně – za chvíli se budeme bavit i o plynu – jsou skutečně jenom přechodné, a musíme sledovat dlouhodobé ceny?

Pavel Janeček: Jak, Martino, říkáš, prostě je to něco, co je dočasný pokles. A to není o tom, že bych si nemyslel, že ceny, které mohou klesat, a budou klesat, by zase nemohly stoupat. To je prostě něco, co jen vždy ukazuje okamžitou situaci na trhu, není to žádný trend. Trend je vždycky v nějakém časovém

horizontu. Pokud ale vidíme emisní povolenky, které mi připadají strašně zásadní, tak ty ukazují, jakým způsobem se s trhem manipuluje – a to je úplně klíčové. Takže já se nedomnívám, že by ceny měly nějakým způsobem více klesnout, dokonce se domnívám, že budou stabilní a že možná můžou maličko vzrůst, protože nedílnou součástí cen elektrické energie je také regulovaná složka ceny, která je určována v podstatě regulačním úřadem. To jsme tady také zažili v loňském roce na podzim, v listopadu, kdy je termín, kdy regulační úřad, stát, má zveřejňovat ceny, které bude v této regulované složce vlastně určovat, a tam jsme viděli nárůsty, které jsou razantní a obrovské.

Cena výroby elektřiny je 0,3 až 0,4 za kilowatthodinu. Ale lidé platí 2,70 a více. To jsou násobky.

Martina: Pavle, kdyby byl nárůst cen energií všude, kdyby to byl nějaký jednotný evropský energetický trh, tak to asi člověk spíše přijme jako status quo. Ale v okamžiku, kdy nárůst cen je znatelně větší u nás, tak to pochopitelně občany nenechává v klidu. Pojďme si tedy rozebrat tento aspekt cen energií.

Pavel Janeček: Podívej, Martino, to není jenom o tom, jestli jsou ceny lokálně takové, a v jiné lokaci takové. Tady jde o to, že pro ceny energií je zásadní, aby byly předvídatelné. Klíčové je, aby byly předvídatelné pro průmysl. Pokud se ovšem stane, že ceny jsou nepredikovatelné, to znamená, že během jednoho roku může stát megawata 1000 euro, a za další půlrok potom třeba devadesát, jako je to teď, tak to je něco, co ukazuje na totální deformaci trhu. A co se týče rozdílností na úrovni Evropské unie – protože to asi zajímá nás, jako Českou republiku, a občany České republiky – tak tady žádný jednotný energetický trh není. Prostě úplně jiná cena za elektrickou energii je v Německu, úplně jiná cena za elektrickou energii ve Španělsku, ve Francii, v Polsku, a na Slovensku. Prostě tam to není tak, že bychom měli být determinováni nějakým nařízením, není tady žádné nařízení, které říká, že musíme mít ceny takto nastavené. Takže my jsme, a chováme se, jako sedmnáctá země Německa, a tím pádem veškerý problém, který Němci způsobili na energetickém trhu, odnášíme nejvíc. Tohle je totiž realita.

Martina: Pojďme se tedy podívat, jaké jsou tuto chvíli výrobní náklady na jednu kilowatthodinu elektřiny, a kolik za ni lidé průměrně platí.

Pavel Janeček: To je docela dobrá poznámka. Podívej, cena se liší podle toho, z jakého zařízení elektrická energie vzniká. Pokud se budeme bavit třeba o uhlí, tak to jsou flexibilní náklady někde kolem 0,25 Kč za kilowatthodinu, a z jaderného zdroje 0,3.

Martina: Prostě zkusme průměr.

Pavel Janeček: Tak 0,3, 0,4 Kč za kilowatthodinu. A lidé za to platí někde kolem 2,70 a více. To jsou násobky.

Lipská burza je německé privátní s.r.o., kterému obchodníci svěřují jistiny v řádu set miliard korun. A tato společnost s.r.o. vládne bilionovými obraty.

Martina: A co se stane s tímto rozdílem mezi výrobními náklady, a tím, co zaplatíme?

Pavel Janeček: Martino, podstata věci je, že my se tady na přirozený monopol snažíme naroubovat trh, to znamená, že do toho pouštíme finanční instituce. To je klíčový problém toho, co se děje. Když do toho pouštíme finanční instituce, tak to znamená, že do toho systému pouštíme spekulaci. Někdy v roce 2002

tady byla založena Lipská burza, což je mimochodem privátní eseróčko v Německu, Gmbh, kterému mimochodem firmy, obchodující na této burze, svěřují jistiny v řádu set miliard korun. Ale uvědomme si, že to je s.r.o., společnost s ručením omezeným, a přesto vládnou bilionovými obraty.

Martina: Ale někdo je poslouchá více, a někdo méně.

Pavel Janeček: Tak to samozřejmě záleží na tom, proč je poslouchá více, nebo méně.

Martina: Promiň, že tě přerušuji, ale mě zaujalo, že je někdo poslouchá někdo více, a někdo méně, a že do toho pouštíme spekulaci. Já jsem do toho nic nepustila. Kdo do toho pouští spekulaci, a kdo tedy na tomto – teď použiji trochu laciné slovo – odírání spotřebitelů v Česku profituje?

Pavel Janeček: Profitují na tom v první řadě energetické společnosti. A v druhé řadě finanční instituce. To je prostě tak. Nikdo jiný. Prostě to je podstatou věci. Víte, co se tady vlastně stalo v rámci vstupu do Evropské unie? Řekl jsem, že v roce 2002 byla založena Lipská burza, a myslím, že jsme v roce 2004 vstupovali do Evropy jako takové, to už Lipská burza fungovala. A potom jednou z prvních věcí, která se stala z energetického hlediska, byl takzvaný unbundling. A můžete si najít moje rozhovory, které jsem psal, všichni si je můžou najít, a které jsem dával už od roku 2010, že je něco strašně špatně. Unbundling, jako takový, znamená oddělení dopravních cest, přepravních cest, ať už elektrické energie, nebo plynu, od komodity. To znamená, že ten, kdo investuje do přepravních cest, přesně ví – protože ceny za přepravní cesty, za přepravu, a jaká bude jejich návratnost – jsou určovány k jaru. Ale ten, kdo obchoduje s komoditou, vůbec neví, jaká bude návratnost jeho investic do energetiky jako taková. Uvědomme si totiž, že kdokoliv získal licenci, mohl obchodovat s plynem, elektrickou energií. Ale to je vysoce odborná činnost, a my jsme do toho pustili spekulanty, a viděli jsme, co se potom stalo s Bohemia Energy, a podobně. Prostě se do toho vstoupilo finančním modelem.

To znamená, když jsem sídlil v plynárně, tak jsem vždycky říkal, že elektrická energie, plyn, to mě nezajímá, pro mě to jsou peníze. A takové to First in, First out, to mě taky nezajímá. Mě prostě zajímá ta komodita v její hodnotě a v daném čase. A to je jediný model obchodování, kdy může fungovat. V momentě, kdy obchodníci, kteří nakupovali takzvaně dopředu, tak nakupovali například na 30 procent předpokládaného objemu, a ceny setrvale klesaly – to si pak můžeme říct proč – tak se v podstatě dopouštěli obrovské spekulace. Ale vždycky museli tuto spekulaci mít uhrazenou a backupovanou bankami, protože jinak by v budoucnosti nebyli schopní tyto obrovské objemy koupit. To znamená, že tam byly obrovské profity finančních institucí, které jim toto umožnily. My jsme do přirozeného řetězce, který je: výrobce, přeprava, spotřebitel – pustili finanční instituce na všech úrovních. A to je problém.

Martina: Promiň, kdy se to zvrtilo?

Pavel Janeček: V roce 2021. Protože tento model může fungovat, když máte dostatek komodity. To znamená, že máš komoditu, která je k dispozici v jakýkoliv čas. A v tom létě najednou bylo zřetelné, že je nedostatek plynu, a teď jsme slyšeli, že to je proto, že Rusko neplní zásobníky, že Rusko pronajalo zásobníky a nevyužívá je, a nikdo se nezabýval tím, že v té době zároveň Polsko zastavilo přepravu plynu přes plynovod Jamal, který v podstatě dodával na burzu navýšenou kapacitu plynu, a tím pádem se v podstatě dalo krásně obchodovat. V létě, kdy se Jamal otočil, jsme začali prodávat plyn na Ukrajinu, a podobně, to znamená, Německo začalo prodávat plyn na Ukrajinu, a v tom momentě byl na burze

nedostatek, a ceny byly v létě vyšší než ceny v zimě, což je úplně nepřirozené. Obchodníci vždy fungovali tak, že v létě dokupovali v nižších cenách, a plnili zásobníky, protože logicky v zimě byla cena vyšší. Dneska se to otočilo.

Martina: Zmrzlina se v zimě nezdražuje.

Pavel Janeček: Přesně. A tady se stalo přesně to, že takzvaný spread, diferenciál, byl negativní, to znamená, že v létě bylo draž, a všichni si mysleli, že to takhle nemůže vytrvat, že se to nemůže stát, takže čekali, až ceny klesnou. Akorát, že léto proběhlo, a zásobníky byly prázdné, to znamená, že příprava na zimu 2022 byla negativní. A samozřejmě jsme to využili, protože tam potom došlo ke konfliktu na Ukrajině, a řekli jsme, že to záměrně udělali Rusové. Já mám o tom své pochybnosti.

Náklady na plyn záleží na tom, jakým způsobu je těžen, zda tak, že plyn automaticky vyvěrá, nebo frakováním, tedy chemikáliemi a navrtáváním, což je mnohem dražší.

Martina: Tak k těm se určitě dostaneme. Ty jsi se několikrát dotkl plynu, tak si tedy pojďme říct, Pavle Janečku, jak je to u plynu, jaké jsou výrobní náklady. Před chvílí jsme si řekli elektrickou energii, tak jaké jsou výrobní náklady na jeden kubík plynu, a kolik za něj u nás lidé....

Pavel Janeček: Takhle se to nedá říct.

Martina: Nedá?

Pavel Janeček: Nedá. Náklady na plyn záleží na tom, jakým způsobem plyn těžíš. V podstatě jsou dvě základní metody těžby plynu: Jedna těžba plynu je automatická evaporace, to znamená, že plyn vyvěrá. To jsou masivní ložiska Orenburg, Jamal, a samozřejmě i jiná. A potom jsou ložiska, která je možno vytěžit – díky podloží, které je neprostupné, a podobně – pomocí chemikálií, navrtávání, celé řady zásahů, možná i negativně environmentálních zásahů do těžby plynu, zkapalnění, a podobně. A to je samozřejmě z logiky věci už dražší těžit plyn touto metodou, takzvaným frakováním, než klasickou evaporací.

Martina: Snazší a ekologičtější.

Pavel Janeček: To samozřejmě, úplně bez pochyby. Není samozřejmě náhodou, že se těží jen v některých lokacích. A tady, Martino, to je zase hrozně lobbystická záležitost. Prostě je zajímavé, že v Evropě je velká kampaň proti těžbě metodou frakování, a přitom v Americe, na východním pobřeží, frakování bez problémů probíhá. Proč je Evropa postavena do situace, že ona těžit nemůže, a na území Ameriky se těžit může? Položme si tuto otázku.

Martina: Protože se to pak dováží, a pokud vím, tak...

Pavel Janeček: Není potřeba být nezávislý.

Martina: Ano. A ceny, co se týká dováženého zkapalněného plynu, jsou pro americké výrobce sedmkrát lepší.

Pavel Janeček: V Americe jsou sedmkrát nižší než koncová retailová cena. Víš, Martino, to o čem já mluvím, je potrubí, levná evaporace. Tato těžba je logicky levnější, než těžba frakováním – zkapalňování, přeprava, ztráty po cestě, znova zplynování a přeprava k finálnímu spotřebiteli – to je nasnadě. A navíc je potrubní cesta stabilnější, pochopitelně. Ale to není přece jenom to. Já vždycky říkám, že business LNG, to znamená „Liquefied Natural Gas“, což je zkapalněná záležitost, je úplně jiná disciplína, než potrubní plyn. Promiň, že to dovedu do kvazi politické roviny – je to kvazi politikum – my jsme tady jako děti vstávali, možná si to pamatuješ, a slyšeli jsme v rádiu, Český rozhlas – teplota, tlak, rosný bod...

Martina: A odběrový stupeň číslo šest.

Pavel Janeček: A odběr zemního plynu a svítiplynu podle stupně číslo... To jsme slyšeli každé ráno. A teď jsem se vzbudil a slyšel jsem pana Síkelu. Nejdřív jsme měli covid-19, a každý den bylo v novinách nahoře napsáno, kolik lidí je v nemocnicích, kolik zemřelo, kolik je na defibrilátorech a podobně. A teď tam bylo, nakolik jsou naplněny zásobníky plynu. Totální politikum, a zároveň absolutní nesmysl.

Proč to zmiňuji v této souvislosti? Zásobníky slouží pouze – to je součást přepravní soustavy – jako vyrovnávání dodávky plynu v létě a v zimě. To není žádná spižirna, do které si přijdeš, kdy chceš, sáhneš a vytěžíš plyn. To je v podstatě hydraulicky propojeno s potrubím, a nevytěžíš z toho, Martino, nic, pokud nemáš dostatečný tlak v potrubí. Proto je také logické, že když je zásobník na sto procent plný, a potrubí je natlačováno správně, tak těžební křivka je v podstatě velmi strmá, a jsi schopna dosahovat na území České republiky třeba vytěžení pětatřiceti miliónů kubíků za den. Mimochodem, spotřeba České republiky byla minulý týden 42,5 miliónu, to znamená, že je vidět, že jsme potřebovali jiný plyn než jenom ze zásobníku. A v momentě, kdy se ti zásobník trochu vyprázdní, tak i se i těžební křivka zploští, a vytěžení je v podstatě významně nižší. Z toho už nevytáhneš těch 35 miliónů, ale třeba jenom dvanáct. A znova, pokud je to v zimě, a je to třeba na konci zimy – zima si vyžádá větší množství plynu – tak je pak evidentní, že nám žádný zásobník nepomůže. Ale je úplně jedno, jaká je, museli bychom mít v zásobnících stoprocentní objem plynu, a Česko má 30.

Martina: Značná část musí zůstat v zásobnících...

Pavel Janeček: Já mluvím o disponibilním. Prostě je to plynárenský business a má své fyzikální zákony. A to neokecá vůbec nikdo, žádný environmentalista, to je prostě z logiky věci. Já se omlouvám, že jsem možná tuto diskusi trošku rozšířil, ale náklady na kubík zemního plynu jsou různé ve vztahu k tomu, jakým způsobem se k nám daný plyn dopravuje. A samozřejmě také záleží na tom, v jakém ročním období, to je hrozně důležité vědět. Promiň za tu šířkost.

Řešením problému s cenami elektřiny by bylo vystoupení z Lipské burzy. Ani nemusíme vystupovat, protože jsme do ní nevstoupili. Neexistuje žádný přijímací a propouštěcí protokol.

Martina: Ono je to dobré pro posluchače, kteří chtějí vědět trochu více. Přesto všechno je nakonec zajímavá, kolik zaplatí. Přesto všechno řeknou: „Ano, tak si frakujte, tak si dopravujte, ale řekněte mi, proč já mám platit víc než soused, a proč mám platit nakonec víc, než všech šestnáct německých svazových republik?“ Ty jsi řekl, že jsme sedmnáctá. A co se týká třeba elektrické energie, tak v Německu je

markantně vidět až neekonomickou snahu Německa pomoci podnikům, a podobně, dotacemi, co se týká elektrické energie, zatímco my tuto snahu příliš nevnímáme. Řekni mi, jak vnímáš tento obraz rozdílného přístupu k energii, ke stejné energii, a ke dvěma sousedům?

Pavel Janeček: Já jsem sledoval, ale fakt po očku, debatu, kde byla paní předsedkyně parlamentu proti panu bývalému předsedovi parlamentu, paní Pekarová Adamová proti panu Vondráčkovi. A pan Vondráček řekl: „Vy jste – jako vláda – pro český průmysl v rámci energetiky neudělali nic.“ A paní Pekarová Adamová se na něj podívala, vytřeštila oči – ona má hezký – a říkala: „Víte, co znamená úsporný tarif? Že je úsporný, že jsme uspořili.“ Úsporný tarif platil tři týdny, a připravoval se tři měsíce. To je realita. Takovýmhle způsobem se vláda chová k tomu, co se v České republice děje.

Co se týče Německa, tak tam je to trošku něco jiného. Německo v podstatě jede z větší části na Lipské burze, ale protože jim průmyslové podniky odcházejí, zavírají se výroby, tak s tím musí něco dělat, takže v podstatě dělá to, co je v Evropě běžné: Nebudeme řešit podstatu, ale budeme řešit následek, a následek přerozdělíme, v podstatě zregulujeme, zadotujeme, a podobně. Tak dotují ceny elektrické energie pro průmyslové podniky. Možná jsme oba zaznamenali paniku ve vedení tohoto státu, kde pan ministr Síkela prohlásil, že je to nemožné, aby Česká republika soupeřila s Německem v dotování cen elektrické energie pro průmyslové podniky, protože by v každém případě prohrála.

Promiň, Martino, to je vtipné. Já chápu, že ekonomická výkonnost Německa a měrné náklady jsou v České republice rozdílné, budget je trošku jiný, ale proč bychom s nimi měli soutěžit, když cena určená pro Českou republiku – což je axiom, který se říká na Lipské burze, když se tam obchoduje do 10 procent, tak proč se vůbec bavíme o tom, že bychom měli pomáhat? Proč nevyřešíme primární záležitost, to znamená vystoupení z Lipské burzy, proč nevystoupíme z Lipské burzy? Nebo my z ní ani nemusíme vystupovat, my jsme do ní ani nevstoupili, tam není žádný přijímací protokol a propouštěcí protokol, my na ní obchodujeme, obchodujeme přebytky, a v podstatě nevidím důvod, proč by tady nemohl vzniknout národní obchodník, který by tady nakupoval přímo od zdroje výroby elektrické energie, protože tady je 70 procent vyráběno jednou společností, ČEZ. Nevidím důvod, proč by tady nebyl národní obchodník, a ten by neobchodoval přímo s firmami na území České republiky. A s celou parádou je třeba si taky přiznat, že tady je řada firem, které mají německé majitele, to znamená, že, de facto, s vyřešením tohoto primárního problému bychom vyřešili i problém českých firem subdodávajících do německého průmyslu. Nevidím důvod, proč to prostě není možné dělat a proč se vyhýbáme pojmenovat věci tak, jak reálně jsou. Řešíme dotace a regulace, ale to není něco, co tvoří hodnoty. Nic z toho.

Vládě se nechce řešit ceny energií, takže to vypadá, že je v zajetí energetických společností, a ostatní průmyslníci takový vliv nemají

Martina: Já teď ani nevím, kterou otázku položit dřív. Ale dobře, podívám se na to opravdu jako hospodyňka: Vyrábíme elektrickou energii za 0,3 koruny za kilowathodinu, jak jsi tady hovořil, a prodáme za dvě celé.

Pavel Janeček: Máme dneska nějakých třeba 2 700, na burze, to je TTF tarif, spot, Ale nejnižší ceny jsou 3 600 Kč, to znamená 3,60.

Martina: Takže 3,60.

Pavel Janeček: Jo.

Martina: Úplně lapidární otázka, energetické vzdělání nemám: Proč neobchodují na Lipské burze jenom přebytky, které jsme vyrobili, a svým vlastním občanům, svým vlastním podnikům a své vlastní ekonomice nedodají mnohem levnější elektrickou energii? Proč to neudělat?

Pavel Janeček: Podívej, Martino, jak jsem říkal, cenu určuje burza, Lipská burza, přestože se přes ní neobchoduje 100 procent elektrické energie, ale determinující je ČEZ. To je prostě benchmark celého trhu. A ČEZ má stát pod kontrolou ze 70 procent, a 30 procent je tedy individuálních akcionářů, mezi kterými jsou různé fondy, to se dá najít – myslím tím zahraniční fondy – to se dá najít ve výroční zprávě ČEZu. A zákon říká, že u obchodních společností – ČEZ je obchodní společnost – v podstatě představenstvo, a vedení společnosti, je tam od toho, aby maximalizovalo zisk pro akcionáře, a to musí dělat s péčí řádného hospodáře, to je právní terminus technicus. A tím pádem jim to v podstatě vyhovuje, ČEZu to samozřejmě vyhovuje – všem obchodním společnostem. Druhý největší výrobce – je to nakonec na všech reklamách – je společnost Sev.en, a ta říká, že je druhá největší, tak jí to vyhovuje také, protože ceny jsou enormní, a zisky jsou gigantické.

Já jsem na to napsal článek, Martino, na iDnesu, že to takhle nemůže přeci být, aby český průmysl, a průmysl na území České republiky skomíral, a energetické společnosti měly enormní zisky. To je prostě něco, co... Dobře, já se spíš divím vládě, že to nechce řešit, takže to vypadá, že je v zajetí těchto energetických společností, protože nic jiného si nedovedu představit. Tedy, že by ostatní průmyslníci neměli takový vliv, jako mají tyto energetické společnosti. Tak to tak asi bude.

Martina: Odpověděl jsi mi na tři nevyřešené otázky.

Pavel Janeček: Ale zřetelné to je. Tak se podívejme na Svaz průmyslu a obchodu, kdo má největší... Vždyť jsem, Martino, byl prezidentem svazu Plynárenského svazu, a kandidoval jsem na viceprezidenta Svazu průmyslu a obchodu. Tam jsem neprošel. A vždycky ten, kdo tam velí, dává největší kontribuci. To znamená, když jsem vstoupil do Plynárenského svazu, tak jsme řešili takzvaný bezpečnostní standard dodávek, a vedle mě seděli lidi ze společností, které vlastnili zásobníky, to znamená společnost RWE, hlavně, a byly největším kontributorem peněz do Českého plynárenského svazu. A to znamenalo, že pokud bude prosazen jejich návrh, který by pak byl dál – jako jednotný návrh – a prezentován na ministerstvu, a tak dále. Tak by to pro plynárnu, v té době už jedinou českou plynárenskou společnost, znamenalo navýšené náklady, a já jsem byl zásadně proti tomu. Ale byl jsem samozřejmě přehlasován, a bylo tam řečeno, že není možné, aby tady jeden Janeček byl proti celému Plynárenskému svazu všech německých společností.

A já jsem říkal: „Tak dobře, tak já, pokud se nedohodneme na nějakém kompromisu, půjdu, a založím Českou plynárenskou unii, a toto nazvěte Česko-německý plynárenský svaz, a pak je to jasný, ne?“ A to, myslím, úplně přesně platí pro Svaz průmyslu a obchodu. Tak se podívej, Martino, co se děje v potravinářství: Vždyť jeden poradce je zároveň u pana Síkely, a zároveň je předsedou Svazu obchodu a cestovního ruchu. Tak průmysl vybírá šéfa ČOIky, a ten je v obojím. Co to tady je? Jakým způsobem tady chceme nastavit konkurenci? To je těžká věc.

Všechny příspěvky s Pavel Janeček

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.